

BULETIN INFORMATIV

Nr.
173

11
August
2023

UNDE MERGEM?

**INTERVIU CU
GHEORGHE GROZAV
(FC PETROLUL PLOIESTI)**

**ÎNTRE PAOLO ROSSI
ȘI SOCRATES**

**CU MUTU,
LA PRAGA**

**INTERVIU CU
DORU CRISTIAN ANDREI
(FC VOLUNTARI)**

EDITORIAL

Unde mergem?

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Fotbalul românesc nu are, la ora la care scriu acest editorial, răspunsurile la întrebările cele mai arzătoare ale acestor momente, și anume care sunt echipele calificate în jocurile de play-off din UEFA Conference League. Meciurile tur se vor fi jucat joi seara, iar la data redactării acestui articol mai erau destule ore până la începerea disputării lor.

Campioana en-titre a României, Farul Constanța, urma să întâlnească pe Flora Tallinn, campioana Estoniei, SEPSI Sfântu Gheorghe pe FC Aktobe, din Kazahstan, iar FC FCSB, vicecampioana, va încheia seara urmând să joace cu danezii de la FC Nordsjaelland.

Așadar, acum, când dumneavoastră citiți aceste rânduri, se cunosc rezultatele acestor partide contând pentru turul trei preliminar al Conference League. Sper și am toată încrederea că vor fi fost bune și că îmi vor permite întrebarea din titlu articolului.

Unde mergem? Mai clar chiar: până unde mergem? Vom reuși calificarea cu toate aceste trei cluburi? Sigur, răspunsul complet va veni abia săptămâna viitoare, după ce se vor juca și meciurile din retur, toate cele trei reprezentante ale fotbalului românesc dând bătăliile decisive în deplasare, lucru care poate părea un dezavantaj, la prima vedere, dar eu am credea că nu este așa. De ce? Pentru că, în ziua de astăzi, a devenit mult mai greu să joci pe teren propriu, când apărările adverse se strâng foarte ușor și e dificil spre imposibil să le poți desface, să găsești breșe, slăbiciuni chiar, în astfel de sisteme defensive. Cel puțin la acest nivel al competiției, dacă nu și mai departe...

Tocmai de aceea mă întreb unde ne vom opri, și nu e o întrebare retorică, e, de fapt, dorința de a vedea toate cele trei echipe calificate în grupele UEFA Conference League.

“Non scholae, sed vitae discimus” spunea Seneca cel Tânăr, adică, în traducere liberă, “nu pentru școală, ci pentru viață învățăm!” Parafrazând, dacă permiteți, nu pentru, sau, mai bine zis, nu numai pentru aceste grupe trag din greu echipele noastre, ci și pentru punctele care să ridice coeficientul de țară, pentru ca, pe viitor, să avem alt traseu european, unul care să ducă mai sus, și de ce nu, mai ușor. “Nu pentru victoriile noastre de azi muncim, ci pentru punctele tuturor de mâine”, aș spune eu, sper să fi fost destul de explicit. România, ca și coeficient de țară, are de recuperat destul teren în acest sens. Mergem, după toate semnele, până la capăt! Sau așa ar trebui s-o facem. Iar, mai întâi, s-o gândim! Orice călătorie, cât de lungă ar fi, începe, totuși, cu un prim pas!

INTERVIU

Interviu cu Gheorghe Grozav**(FC Petrolul Ploiești)**realizat de **Ionuț Pană și Octavian Țopa**

Gicu Grozav s-a născut în **29 septembrie 1990**, la **Alba Iulia**. A debutat în **prima ligă a României** la echipa din localitate, **Unirea**, într-o partidă pierdută acasă cu **FC Brașov** (0-1). Se întâmpla pe **1 august 2009**, iar de atunci a adunat **132 de partide** pe prima scenă, cele mai multe dintre ele pentru **Petrolul Ploiești**, clubul la care se simte cel mai bine, conform unei mărturisiri recente. Noi mergem mai departe și apreciem că este un adevărat talisman al acestei echipe. De la revenirea în tricoul "**lupilor galbeni**", în 2022, **Gicu Grozav** a marcat în 12 partide, opt dintre acestea s-au încheiat cu victorii, două la egalitate și doar două cu înfrângeri.

În cariera sa, **Grozav** a mai evoluat și pentru cluburi importante din străinătate, cum ar fi **Standard Liege, Terek Grozny, Karabukspor, Bursaspor, Kisvarda, Diosgyor sau MTK Budapesta**. Are, de asemenea, 31 de selecții pentru echipa națională.

1 *Au trecut patru etape, tocmai ce ați reușit și prima victorie a sezonului, cum ai caracteriza acest debut de campionat?*

Nu pot să spun că am început rău, una peste alta, chiar dacă, poate, rezultatele arătau altceva,

cel puțin până la victoria cu Farul. Jocul a fost bun, însă am avut și puțin ghinion pentru că n-am reușit să marcăm din penalty în primele două etape, în meciurile cu Universitatea Cluj și cu FC Botoșani. Dacă am fi făcut-o, probabil că, acum, am fi avut patru puncte în

plus în clasament și am fi vorbit altfel. Dar, e bine că am reușit să câștigăm cu Farul, iar de această dată trebuie să recunosc că am avut șansă pe final. Sincer, m-am temut de ce era mai rău, după ce ne-au egalat de la 2-0 pentru noi.

2 *Iar pentru tine, startul campionatului a venit cu două goluri marcate în primele patru jocuri ...*

Puteau fi mai multe, dacă nu ratam penalty-ul de la Botoșani. Însă, nu sunt nici primul și, cu siguranță, nici ultimul jucător care irosește o lovitură de pedeapsă. Am trecut peste acel moment, nu mai stau să mă gândesc la ce a fost. Caut să fiu concentrat la fiecare meci și să îmi ajut echipa așa cum știu mai bine, adică prin goluri

marcate. Evident, sunt bucuros că am înscris contra Farului și, mai important, că am câștigat toate cele trei puncte chiar în fața propriilor suporterii.

3 *Urmează un meci mult așteptat, în Giulești, contra Rapidului, o echipă în fața căreia ai punctat de două ori în stagiunea precedentă. Ești pregătit?*

Abia aștept să joc în acest meci! Va fi spectacol în tribune, cu siguranță, și sper ca și noi, pe teren, să ne ridicăm la nivelul

suporterilor. Dacă vom face asta, atunci, în mod cert, va fi un meci frumos. Altfel, Rapid este o echipă foarte bună și parcă văd acolo emulația care era la Petrolul în urmă cu 10-11 ani, cu stadion nou, conducere nouă, jucători noi.

4 *Care ar fi așteptările tale de la acest sezon?*

E clar că trebuie să plecăm cel puțin de la nivelul la care am fost anul trecut și să creștem cât mai mult. Am îmbunătățit

echipa în această vară, am câștigat în valoare și de acolo trebuie să urcăm, de la locul opt în sus.

5 Tu ești genul de jucător care îți setezi obiective personale?

Acum, sincer, nu mai fac asta! Poate, când eram mai tânăr, mă gândeam și la așa ceva, dar, trecând anii peste mine, am început să văd lucrurile altfel. Nu încerc să-mi fac un plan dinainte, tot ce vreau este să fiu sănătos și să nu mă accidentez, astfel încât să pot să joc cât mai mult. Mulțumesc

lui Dumnezeu, chiar n-am avut vreodată probleme grave cu accidentările.

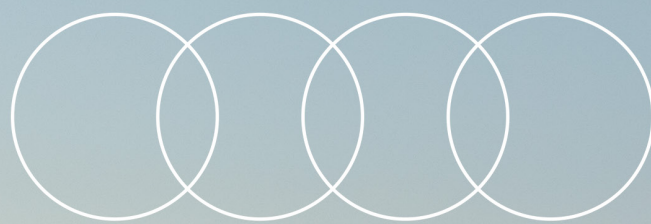
6 S-au făcut 14 ani de când ai debutat în primul eșalon. Putem să zicem că ești unul dintre „veteranii” din Superliga?

Dacă ne uităm în buletin da, putem spune asta! Dar, fizic, chiar sunt ok și caut să mă încarc cu energia celor mai tineri. Chiar nu știu cum și când a zburat timpul, dar încerc să mă bucur de fotbal atât cât timp mai am de jucat. Și îmi doresc să o fac cât mai mult.

7 Tot la capitolul amintiri, chiar în aceste zile, mai exact pe 8 august, s-au împlinit fix 10 ani de când marcai, în Olanda, golul cu care Petrolul o elimina pe Vitesse Arnhem ...

Au trecut anii... Golurile marcate pentru Petrolul mi le amintesc, mereu, cu plăcere, iar acela a fost, evident, cu atât mai prețios cu cât ne-a adus și o calificare spectaculoasă. În țară am jucat cel mai mult la Petrolul, aici m-am simțit și mă simt, în continuare, foarte bine. Pot să spun că sunt ca și acasă!

Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8*.

Future is an attitude

Detalii pe [audi.ro](https://www.audi.ro)

*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO₂ mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO₂ depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

*Audi, partener oficial al LPF

INTERVIU

Interviu cu Doru Cristian Andrei

(FC Voluntari)

realizat de Marian Codirlă și Octavian Țopa

Doru Cristian Andrei este un tânăr fotbalist născut la Timișoara, pe 3 februarie 2003. A debutat în SuperLiga României anul trecut, în 22 august, în partida Farul Constanța – FC Voluntari 2-1. Are doar șase meciuri în prima ligă, toate pentru echipa ilfoveană, dar pe ultimul, cu Rapid, nu-l va uita niciodată: a marcat cel mai rapid gol din ultimele șapte sezoane! Doru Andrei are 13 selecții la naționala U19 și două la U20.

1 *Cum te simți după ce ai înscris cel mai rapid gol al sezonului?*

Este un sentiment foarte plăcut, mă bucur foarte mult că am înscris cel mai rapid gol din SuperLigă, dar, mai ales, pentru că am reușit să câștigăm.

2 *Ai mai încercat acest gen de execuție sau a fost doar un șut de control, să-i zicem așa?*

Am mai încercat și la alte meciuri și mă bucur că a

intrat acum, la o partidă cu anvergura asta, cu atmosfera extraordinară din tribune ... A venit într-un moment bun acest gol!

3 *Oamenii de fotbal te cunosc mai puțin, dar publicul începe abia acum să te descopere. Cum decurge adaptarea cu rigorile SuperLigii?*

Primul meu sezon a fost de acomodare, am muncit foarte mult, am rămas tare din punct de vedere mental și mă bucur că acum încep să

cresc și, ușor-ușor, vor veni rezultatele.

4 *Anul trecut ai jucat mai puțin, acum ai explodat, ca să zicem așa. Cum explici această creștere?*

E poate prea mult spus că "am explodat". Important e să rămân în aceeași parametri, constant de la meci la meci. Sunt fericit că am încrederea staff-urilor tehnice și administrative, a colegilor ... Le mulțumesc tuturor pentru sprijinul acordat.

5 *Care e țelul tău?*

Pe plan personal, e să reușesc cât mai multe goluri și pase de gol, să-mi ajut echipa. Din punct de vedere colectiv, să fim concentrați și să mergem meci de meci la victorie.

6 *Cum caracterizezi debutul de sezon al FC Voluntari?*

Este un debut reușit, pentru că am întâlnit echipe echipe foarte tari.

Păcat că nu am reușit să câștigăm la Farul, dar asta este. Mergem încrezători mai departe, cu gândul să luăm trei puncte din următorul meci.

7 *Care crezi că este atuul Voluntariului?*

Atuul principal aici, la Voluntari, a fost și este în continuare unitatea grupului. Îi simt pe băieți foarte apropiați, uniți, avem o atmosferă de muncă excelentă. În lot

sunt fotbaliști cu mare experiență alături de mulți tineri, dar chiar și așa ne simțim foarte bine împreună.

8 *Care este modelul tău în fotbal? E o întrebare care se pune des tinerilor fotbaliști ...*

(Zâmbește) Cea mai mare bucurie, când eram mai mic, mi-a adus-o Ronaldinho. Acum, încerc să mă inspir de la Cristiano Ronaldo și de la Neymar.

FEATURE

Cele mai rapide goluri din ultimele 10 sezoane

realizat de *Liviu Manolache și Octavian Țopa*

Doru Cristian Andrei, tânărul fotbalist de la **FC Voluntari**, a reușit o performanță extraordinară, marcând un gol în secunda 10 a partidei din etapa a 4-a, în poarta **Rapidului**, grație unui șut puternic de la mare distanță.

Performanța este cu atât mai lăudabilă cu cât **FC Voluntari** a reușit în final victoria, în fața unei echipe creditate cu mari șanse la câștigarea titlului în acest sezon.

De-al lungul istoriei, în **SuperLiga României** s-a marcat multe goluri în primul minut de la fluierul arbitrilor.

Vă prezentăm statistica celor mai rapide goluri reușite în ultimele zece sezoane:

<p>SEZONUL 2014-2015</p> <p>Alexandru Mitriță</p> <p>VIITORUL - CSU CRAIOVA 1-1 SECUNDA 36</p>	<p>SEZONUL 2015-2016</p> <p>Harlem Gnohere</p> <p>FC VOLUNTARI - DINAMO 1-3 SECUNDA 35</p>	<p>SEZONUL 2016-2017</p> <p>Mihai Roman I</p> <p>FC VIITORUL - FC BOTOȘANI 3-1 SECUNDA 9</p>	<p>SEZONUL 2018-2019</p> <p>Cătălin Țîră</p> <p>FCSB - FC VOLUNTARI 1-3 SECUNDA 35</p>
<p>SEZONUL 2018-2019</p> <p>Cătălin Golofca</p> <p>FC BOTOȘANI - UNIVERSITATEA CRAIOVA 1-1 SECUNDA 28</p>	<p>SEZONUL 2020-2021</p> <p>Hamidou Keyta</p> <p>FC BOTOȘANI - DINAMO 4-0 SECUNDA 56</p>	<p>SEZONUL 2020-2021</p> <p>Liviu Antal</p> <p>ACADEMICA CLINCENI - UTA 0-3 SECUNDA 27</p>	<p>SEZONUL 2021-2022</p> <p>Kevin Luckassen</p> <p>SEPSI OSK - UNIVERSITATEA CRAIOVA 3-1 SECUNDA 23</p>
<p>SEZONUL 2021-2022</p> <p>Vadim Rață</p> <p>FC ARGEȘ - FC VOLUNTARI 0-1 SECUNDA 23</p>	<p>SEZONUL 2022-2023</p> <p>Juan Bauza</p> <p>RAPID - FCU CRAIOVA 1948 1-2 SECUNDA 45</p>	<p>SEZONUL 2023-2024</p> <p>Doru Andrei</p> <p>FC VOLUNTARI - RAPID 2-1 SECUNDA 10</p>	

SUPERLIGA

CRONICĂ

Între Paolo Rossi și Socrates

realizată de **Marius Mitran**

Nu știu cum să încep. M-am tot închis într-o lume care nu mai e și care, chiar și așa, mă lasă să ies greu de acolo. Câteodată știu că nu am cum să mă întorc în timp, că nimic nu doare mai mult ca iluzia asta mințită din mintea mea, că nu e totul pierdut, când în realitatea asta, în orele astea, totul e, de fapt, pierdut pentru totdeauna.

Atunci și acolo. Atunci și, iarăși, acolo. Doar acolo și doar atunci. Mă joc, ca prostul, cu cuvintele. Chiar nu știu cum să încep, de data asta. „De ce să începi? Uneori e de ajuns să continui”, zice o fată într-un celebru film de dragoste și așa vrea să aibă dreptate. Poate că are. E suficient, așadar, să continui. Continui, uite.

... Dacă aș putea totuși vreodată, dincolo de gând, să mă întorc în timp, în această lume a fotbalului sentimental, pe care încă o resimt în toate amintirile și disperările mele, aș alege ziua în care am

împlinit 15 ani. M-am gândit și sunt sigur de-acum. Everestul Craiovei, acel 6 aprilie 1983, 0-0 la Lisabona, cu Benfica, a fost de fapt preludiul unei dureri pe care n-o mai vreau: returul care ne-a scos din finală, cu golul lui Balaci și bara lui Crișan, clipa în care taică-meu s-a prăbușit, alb, în casă: infarct.

Sigur, în vara lui '82. Atunci am văzut cea mai frumoasă echipă de fotbal a tuturor timpurilor și a tuturor amintirilor. E o echipă care n-a câștigat nimic niciodată. E Brazilia lui Telê Santana, cea de la Cupa Mondială din Spania. În epoca internetului, azi, nu trebuie decât să scrii „Brasil 1982” pe Google și vei găsi acolo un film despre minunea de joc a acelor băieți, inventați, strânși împreună și învățați de un colosal antrenor, Santana. Nu o să insist asupra acelor jocuri, iar 11 dintre cele 15 goluri reușite de acei băieți acolo sunt prinse în acel filmuleț de 5 minute dedicat celui care a fost Telê Santana.

„Undeva, cândva...”, mai țineți minte pelicula? „Somewhere in time”, când Christopher Reeve se întorcea în timp la iubita lui din alt secol, Jane Seymour și oamenii aplaudau în sală, la Scala... Așadar, e 5 iulie 1982. Împlinesc 15 ani și îl aștept pe tata să vină acasă, ca să încercăm împreună să găsim o poziție cât mai bună antenei de bulgari. Începe în câteva minute Italia, simpatia mamei, cu Brazilia, a mea și a tatălui. Antena ruginită, grea, masivă, se mișcă totuși ușor. Păcat că nu plouă la Otopeni și mai e și zi, e soare. Noaptea, bulgarii se prind mai bine, ai noștri, neavând program, nu mai bruiază. Dacă mai și plouă, se văd „sticlă”. Acum nu e cazul. Se prind însă. Crainica, frumoasă rău, dă legătura la Barcelona, pe „Sarria”. Asta înțelegem, bulgăroaica zâmbește larg. Zău că e frumoasă!

Sunt în fotoliu, singurul pe care-l avem. E unul „pat”, se poate întinde și uneori eu dorm în el. Acum sunt cu genunchii strânși la gură, mama îmi dă tort, e totuși ziua mea, vorbim despre treaptă, abia am dat-o, la Liceul Lazăr, nu avem încă rezultatele, la română am făcut bine, mi-a căzut „Dobrogea! Dobrogea!” de Geo Bogza. Sau „Mări sub pustiuri” de D.R. Popescu? (Nu mai țin minte.) Tata e și el îngrijorat pentru întârzierea afișării

rezultatelor. Oare am luat? El crede că am luat. Mamei îi e frică. Ca întotdeauna. Eu știu, mamă?

În fine, începe. E faza a doua a grupelor, după cele de 4 s-a trecut la grupele semifinale, de câte 3. Câștigătoarele celor patru grupe merg în semifinale. Grupa de foc e Italia, Brazilia și deținătoarea titlului, Argentina lui Maradona. Campioana însă e ieșită deja din joc, a pierdut cu Italia,

1-2, dar și cu Brazilia, 1-3. Deci Brazilia are nevoie doar de un egal ca să câștige grupa, Italia – de victorie. Și începe. După 5 minute, Italia e în delir: Conti ține mingea și slalomează, lung, printre adversari, îl vede liber pe stânga pe Cabrini și centrarea acestuia, o parabolă, e reluată fulgerător de Paolo Rossi în gol. Șoc! Tata e însă, contrar obiceiului, optimist. De ce n-ar fi? Brazilia dansează pe teren, nu joacă. În grupe o conduseseră și URSS-ul, până în minutul 75, când Socrates și apoi Eder, în 88, au întors. Apoi și Scoția, dar care a „luat” apoi 4: Zico, Oscar, Eder și Falcao. Apoi alte 4 Noii Zeelande: Zico, două, Falcao și Serginho. A venit la rând, cum ziceam, Argentina, Serginho, Zico, Junior.

Așa că Brazilia lui Santana dansează. În șapte minute egalează, combinație aiuritoare, neverosimilă Zico – Socrates și „doctorul” îl execută pe Zoff, pe „scurt”. Și Brazilia atacă, atacă, atacă. Cerezo însă scoate în centru, cum nu se face, o pasă din lateral. Oscar nu e atent și Rossi, ținut în teren inexplicabil până la acest meci, își revine: 2-1!

Și Brazilia atacă. Grandios, învăluitor, superb. Junior, Falcao, dr. Socrates, Zico, zis și „Pelé alb”, Eder aruncă tribunele în aer. Dar ratează și minutele trec. Italia lui Bearzot rezistă tot mai greu, Bergomi, Scirea, Cabrini, Tardelli se strâng în jurul lui Zoff. La 40 de ani, „il capitano” e năuc între buturi.

...Tata expiră greu. Cât vor rezista? E aproape minutul 70 când Falcao egalează 2-2. Nu cred până nu văd. Și ce văd? Că Telê Santana, disperat, nu-și poate opri băieții să atace. De ce? De ceee? Corner și același Rossi deviază șutul lui Tardelli: e 3-2 și mai e un sfert de oră. Telê Santana, creatorul celei mai bune și frumoase echipe din istorie, se ridică de pe bancă. Și Zico atacă, doctorul Socrates atacă, Eder trăznește, dar totul e pierdut... Gata. Plâng

și fug în bucătărie. Mama nu înțelege. Nu eram și eu cu Italia? Cine a bătut?! Ce ai?

...Au trecut fix 40 de ani. Ai mei nu mai sunt. Am văzut turnee finale de la fața locului, am citit ancheta revistei World Soccer din 2010 și am văzut că echipa tuturor timpurilor e Milan-ul lui Sacchi. Pentru mine însă nici Barcelona de azi, poate cea de mâine, nu e ca Brazilia celor 15 ani ai mei, de atunci. Nici Santana nu mai e. A murit în 2006, la 75 de ani, cu un picior, stângul, amputat.

Tot pe Google scrie, dacă-l cauți, că a inventat „jogo bonito”, „the wonderful game” și că iubea Olanda și pe Neeskens. Fusesse atacant la Fluminense, unde în 9 ani marcase 162 de goluri. 557 de jocuri. În 1986 a încercat iar la Mondialul din Mexic. Tot cu Socrates, tot cu Zico, tot cu Junior... A pierdut la penalty-uri, în sferturi, cu Franța, dominând tot meciul. Apoi a luat titlul cu Sao Paulo și două Cupe Intercontinentale, măturând Barcelona lui Cruiff și Milan-ul lui Capello. Ceea ce era de demonstrat. Atunci însă, în vara aceea...

...Dați „Brasil 1982” pe Google. Veți vedea, în doar 5 minute, „one of the all time great games of World Cup history”. Era ziua mea, 5 iulie 1982 și așteptam rezultatele la treaptă.

P.S. Am luat, până la urmă. Acum, în nopțile astea când comentez, spre dimineață, de fapt, meciurile Mondialului din Qatar, pierdut prin studiourile din Pangratti ale Televiziunii, îmi aduc aminte, mai clar și mai net, de doctorul Socrates, de Rossi și Zico, de Zoff și Junior. De Oscar de atunci și de acolo, doar de Oscar... Și de noaptea lungă, până spre dimineață, în care mama m-a ținut de mână, plimbându-ne prin tot Cișmigiul, de la Sfântul Sava la Lazăr, să vedem dacă și cine și, mai ales, când se afișează rezultate. La Lazăr s-au pus ultimele.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA